ODLUKU
O RATIFIKACIJI GLOBALNE KONVENCIJE O PRIZNAVANJU VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA

Član 1.

Ratifikuje se Globalna konvencija o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

Član 2.

Tekst Konvencije u prijevodu glasi:

GLOBALNA KONVENCIJA
O PRIZNAVANJU VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA

Pariz, 25.11.2019. godine

PREAMBULA

Generalna konferencija obrazovne, naučne i kulturne organizacije Ujedinjenih nacija na sastanku u Parizu od 12. do 27. novembra 2019. godine na svom 40. zasjedanju,

Inspirisana zajedničkom voljom da ojača obrazovne, geografske, humanitarne, kulturne, naučne i socioekonomske veze između država potpisnica i da poboljša dijalog između regiona i dijeljenjem njihovih dokumenata i praksi priznavanja,

Prisjećajući se ustava obrazovne, naučne i kulturne organizacije Ujedinjenih nacija (UNESCO), koji predviđa da je "cilj organizacije da doprinese miru i bezbijednosti promovisanjem saradnje između nacija kroz obrazovanje, nauku i kulturu",

Uzimajući u obzir odredbe povelje Ujedinjenih nacija iz 1945. godine, Opštu deklaraciju o ljudskim pravima iz 1945. godine, konvenciju koja se odnosi na status izbjeglica iz 1951. godine i njenog protokola iz 1967. godine, konvenciju koja se odnosi na status osoba bez državljanstva iz 1954. godine, UNESCO-ovu konvenciju protiv diskriminacije u obrazovanju iz 1960. godine i posebno njenog člana 4a, Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima iz 1966. godine i UNESCO-ve konvencije o tehničkom i stručnom obrazovanju iz 1989. godine,

Uzimajući u obzir, UNESCO-vu preporuku o priznanju studija i kvalifikacija u visokom obrazovanju iz 1993. godine, UNESCO-ovu preporuku koja se odnosi na status visokoškolskog nastavnog osoblja iz 1997. godine, Deklaraciju o pravima autohtonih naroda Ujedinjenih nacija iz 2007. godine i UNESCO-ve preporuke o nauci i naučnim istraživačima iz 2017. godine,

Nadovezujući se na UNESCO-ve regionalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija,

Ponovo potvrđujući odgovornost država članica da promovišu inkluzivno i pravedno kvalitetno obrazovanje na svim nivoima i mogućnostima životnog učenja za sve,

Svjesni povećane međunarodne saradnje u visokom obrazovanju, mobilnosti studenata, radnika, profesionalaca, istraživača i akademika, promjena u naučnom istraživanju i drugih načina, metoda, razvoja i inovacija u podučavanju i učenju,

Uzimajući u obzir visoko obrazovanje, koje pružaju i javne i privatne institucije kao javno dobro i javna odgovornost i da smo svjesni potrebe da se održe i zaštite principi akademske slobode i autonomije institucija visokog obrazovanja,

Uvjereni da će međunarodno priznavanje visokoškolskih kvalifikacija olakšati nezavisni razvoj učenja i znanja putem mobilnosti učenika i učenja, akademika, naučnog istraživanja i istraživača i radnika i profesionalaca i da će poboljšati međunarodnu saradnju u visokom obrazovanju,

Poštujući kulturni diverzitet između zemalja članica, uključujući, između ostalog, razlike u obrazovnim tradicijama i u vrijednostima visokog obrazovanja,

S željom da se odgovori potrebi za globalnom konvencijom o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija da dopune UNESCO-ve regionalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija i poboljšaju kohezije između njih,

Uvjereni u potrebu da pronađu zajednička, praktična i transparentna rješenja da se poboljšaju prakse priznavanja na globalnom nivou,

Uvjereni da će ova konvencija promovisati međunarodnu mobilnost kao i komunikaciju i saradnju u pogledu pravednih i transparentnih procedura za priznavanje i kontrolu kvaliteta i akademskog integriteta u visokom obrazovanju na globalnom nivou,

Usvaja ovu konvenciju ovoga dvadeset petog novembra 2019. godine.

ODJELJAK 1. DEFINICIJA TERMINA

Član 1.

S ciljem ove konvencije, primjenjuju se sljedeće definicije:

Pristup (visokom obrazovanju): pravo dato bilo kojem pojedincu koji ima kvalifikaciju da se prijavi i da se razmatra za prijem na nivo visokog obrazovanja.

Prijem (na visokoškolske institucije i programe): čin, ili sistem za, dozvoljavanje kvalifikovanim kandidatima da započnu visoko obrazovanje u datoj instituciji i/ili u datom programu.

Kandidat:

(a) Pojedinac koji podnosi nadležnom tijelu za priznavanje kvalifikacije, parcijalnih studija ili prethodnog učenja za procjene i/ili priznavanje ili

(b) Tijelo koje djeluje uz saglasnost u ime pojedinca

Procjena: ocjena kvalifikacija kandidata, parcijalnih studija ili prethodnog učenja od strane nadležnog tijela za priznavanja angažovanih u procjeni kvalifikacija.

Nadležno tijelo: pojedinac ili tijelo koje ima autoritet, kapacitet ili pravnu moć da obavlja imenovanu funkciju.

Nadležno tijelo za priznavanje: tijelo koje u skladu sa zakonima, propisima, politikama ili praksama države potpisnice procjenjuje i/ili odlučuje o priznavanju kvalifikacija.

Sastavne jedinice: službeno tijelo države potpisnice ove konvencije na nižim nivoima vlasti, kao što su provincije, države ili kantoni u skladu sa članom 20. b), saveznim ili neunitarnim ustavnim rješenjima ove konvencije.

Prekogranično obrazovanje: svi načini obrazovne djelatnosti koji uključuju kretanje ljudi, znanja, programa, pružalaca usluga i nastavnog plana i programa širom granica država potpisnica, uključujući ali ne ograničavajući se na osigurani kvalitetom međunarodni zajednički studijski program, prekogranično visoko obrazovanje, transdržavno obrazovanje, inostrano obrazovanje i obrazovanje bez granica.

Raseljena osoba: pojedinac primoran da se odseli s njegovog ili njenog mjesta ili sredine i profesionalnih aktivnosti u drugo mjesto ili sredinu.

Sistem formalnog obrazovanja: obrazovni sistem države potpisnice uključujući sva službeno priznata tijela s odgovornošću obrazovanja kao i javne i privatne obrazovne institucije na svim nivoima, priznate od strane nadležnih tijela država potpisnica i ovlaštenih time da organizuju instrukciju i druge usluge koje se odnose na obrazovanje.

Formalno učenje: Učenje koje proizilazi iz aktivnosti unutar strukturisanog okruženja učenja koje vodi do formalne kvalifikacije i koje je dato od strane obrazovne institucije priznate od strane nadležnih tijela države potpisnice i ovlaštene time da organizuju takve aktivnosti učenja.

Visoko obrazovanje: sve vrste studijskih programa ili setova smjerova studija na postsekundarnom nivou koji je priznat od strane nadležnih tijela države potpisnice ili njene sastavne jedinice koja pripada njenom sistemu visokog obrazovanja.

Institucija visokog obrazovanja: ustanova koja pruža visoko obrazovanje i koja je priznata od strane nadležnog tijela države potpisnice ili od njene sastavne jedinice koja pripada njenom sistemu visokog obrazovanja.

Program visokog obrazovanja: postsekundarni program studija priznat od strane nadležnog tijela države potpisnice ili od njene sastavne jedinice koja pripada njenom sistemu visokog obrazovanja i čije uspješno završavanje pruža studentu kvalifikaciju visokog obrazovanja.

Neformalno učenje: učenje koje se dešava izvan sistema formalnog obrazovanja i koje proizilazi iz svakodnevnih životnih aktivnosti u vezi s poslom, porodicom, lokalnom zajednicom ili odmorom.

Međunarodna zajednička diploma: vrsta prekogranične obrazovne diplome, jedina diploma koja je priznata i/ili odobrena i dodijeljena zajedno nakon završetka integrisanog, koordinisanog i zajednički ponuđenog programa od dvije ili više institucija visokog obrazovanja iz više od jedne zemlje.

Očekivani ishodi: stečeno znanje i vještine učenika nakon završetka procesa učenja.

Doživotno učenje: proces koji se odnosi na sve aktivnosti učenja bilo da je ono formalno, neformalno ili neslužbeno, koji pokriva cijeli životni vijek i ima u cilju poboljšanje i razvoj ljudskih sposobnosti, znanja, vještina, stavova i kompetencija.

Mobilnost: fizičko ili virtuelno kretanje pojedinaca izvan njihove države s ciljem studiranja, istraživanja, podučavanja ili rada.

Neformalno učenje: učenje postignuto unutar okvira obrazovanja ili obuke i ono naglašava radni vijek koji ne pripada formalnom obrazovnom sistemu.

Netradicionalni načini učenja: formalni, neformalni i neslužbeni mehanizmi za organizaciju obrazovnih programa i aktivnosti učenja koje se primarno ne oslanjaju na direktnu interakciju između edukatora i polaznika.

Djelimično priznanje: Djelimično priznanje potpune i završene kvalifikacije koja ne može biti potpuno priznata s obzirom na prikaz značajnih razlika od strane nadležnog tijela za priznavanje.

Djelimične studije: bilo koji dio programa visokog obrazovanja koji je procijenjen i s obzirom na to da nije cjeloviti program sam po sebi, predstavlja značajno sticanje znanja, vještina, stavova i kompetencija.

Prethodno učenje: iskustvo, znanje, vještine i kompetencije koje je pojedinac stekao kao rezultat formalnog, neformalnog ili informalnog učenja procijenjeno na osnovu datog seta ishoda učenja, ciljeva ili standarda.

Kvalifikacije:

(a) Kvalifikacija visokog obrazovanja: svaki akademski stepen, diploma, certifikat ili nagrada izdata od strane nadležnog tijela i koja potvrđuje uspješni završetak programa visokog obrazovanja ili validaciju prethodnog učenja, prema potrebi

(b) Kvalifikacija koja daje pristup visokom obrazovanju: svaki akademski stepen, diploma, certifikat, ili nagrada izdata od strane nadležnog tijela koja potvrđuje uspješan završetak obrazovnog programa ili validaciju prethodnog učenja, prema potrebi i davanjem prava nositelju kvalifikacije da se razmatra za prijem na visoko obrazovanje.

Kvalifikovani kandidat: pojedinac koji ispunjava potrebne kriterije i koji se smatra prihvatljivim da se prijavi za prijem na visoko obrazovanje.

Okvir kvalifikacija: sistem za kvalifikaciju, objavljivanje i organizaciju kvalifikacija osiguranih kvalitetom prema setu kriterija.

Osiguranje kvaliteta: proces koji je u toku po kojem kvalitet sistema visokog obrazovanja, institucije ili programa se procjenjuje od strane nadležnog tijela da osigura zainteresovanim stranama da se prihvatljivi obrazovni standardi stalno održavaju i poboljšavaju.

Priznavanje: formalna potvrda od strane nadležnog tijela za priznavanje validnosti i akademskog nivoa strane obrazovne kvalifikacije ili djelomičnih studija ili prethodnog učenja s ciljem pružanja kandidatu ishode uključujući ali ne ograničavajući se na:

(a) Pravo prijavljivanja za prijem u visoko obrazovanje i/ili

(b) Mogućnost da traži prilike za zaposlenje

Region: bilo koja od oblasti utvrđenih u skladu s UNESCO-vom definicijom regiona s ciljem sprovođenja regionalnih aktivnosti od strane Organizacije, to jest, Afrika, arapske države, Azija i Pacifik, Evropa i Latinska Amerika i Karibi.

Regionalne konvencije priznavanja: UNESCO-ve konvencije o priznavanju kvalifikacija koje se odnose na visoko obrazovanje u svakom od regiona UNESCO-a, uključujući konvenciju o priznavanju studija, diploma akademskih stepena u visokom obrazovanju u arapskim i evropskim državama koje se graniče sa Mediteranom.

Uslovi:

(a) Opšti uslovi: uslovi koji se moraju ispuniti za pristup u visoko obrazovanje, ili na određeni nivo navedenog ili za dobijanje kvalifikacije visokog obrazovanja na datom nivou,

(b) Posebni uslovi: uslovi, pored opštih uslova, koji se moraju ispuniti za prijem na određeni program visokog obrazovanja na posebnom smjeru studija.

Značajne razlike: značajne razlike između strane kvalifikacije i kvalifikacije države stranke koje bi najvjerovatnije spriječile kandidata da bude uspješan u željenoj aktivnosti, kao što je, ali ne ograničavajući se na, dalje studije, istraživačke aktivnosti ili mogućnosti zaposlenja.

ODJELJAK 2. CILJEVI KONVENCIJE

Član 2.

Nadogradnja i poboljšanje koordinacije, revizija i postignuća regionalnih konvencija o priznavanju, ciljevi ove konvencije su:

1. Promovisanje i jačanje međunarodne saradnje u visokom obrazovanju,

2. Podržavanje interregionalnih inicijativa, politika i inovacija za međunarodnu saradnju u visokom obrazovanju,

3. Olakšati globalnu mobilnost i postizanje zasluga u visokom obrazovanju u zajedničku korist nosioca kvalifikacija, institucija visokog obrazovanja, poslodavaca i svake druge zainteresovane strane država potpisnica ove konvencije uz razumijevanje i poštovanje raznolikosti sistema visokog obrazovanja država potpisnica,

4. Pružiti inkluzivni globalni okvir za pravedno, transparentno, dosljedno, koherentno, blagovremeno i pouzdano priznavanje kvalifikacija koje se odnose na visoko obrazovanje,

5. Poštovati, podržavati i štititi autonomiju i raznolikost institucija i sistema visokog obrazovanja.

6. Poticati pouzdanje i povjerenje u kvalitet i pouzdanost kvalifikacija kroz, između ostalog, promociju integriteta i etičkih praksi,

7. Promovisati kulturu osiguranja kvaliteta u institucijama i sistemima visokog obrazovanja i razvijati kapacitete potrebne za obezbjeđenje pouzdanosti, dosljednosti i komplementarnosti u osiguranju kvaliteta, u kvalifikacijskim okvirima i u priznavanju kvalifikacija kako bi podržali međunarodnu mobilnost,

8. Promovisati razvoj, prikupljanje i dijeljenje pristupačnih, ažuriranih, pouzdanih, transparentnih i relevantnih informacija i širenje najboljih praksi među zainteresovanim stranama, državama potpisnicama i regionima,

9. Promovisati, putem priznavanja kvalifikacija, inkluzivni i pravedni pristup kvalitetnom visokom obrazovanju i podržati mogućnosti cjeloživotnog učenja za sve, uključujući izbjeglice i raseljene osobe,

10. Njegovati globalno optimalnu upotrebu ljudskih i obrazovnih resursa sa ciljem promovisanja obrazovanja za održivi razvoj i doprinositi strukturalnom, ekonomskom, tehnološkom, kulturnom, demokratskom i socijalnom razvoju u svim društvima.

ODJELJAK 3. OSNOVNI PRINCIPI ZA PRIZNAVANJE VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA

Član 3.

Za priznavanje kvalifikacija u vezi sa visokim obrazovanjem, ova konvencija utvrđuje sljedeće principe:

1. Pojedinci imaju pravo da se njihove kvalifikacije procijene s ciljem prijavljivanja za prijem na studije visokog obrazovanja ili traženja mogućnosti zaposlenja.

2. Priznavanje kvalifikacija trebalo bi da bude transparentno, pošteno, blagovremeno i nediskriminatorsko u skladu sa pravilima i propisima svake države potpisnice i trebalo bi da bude pristupačno.

3. Odluke o priznavanju su zasnovane na povjerenju, jasnim kriterijima i poštenim, transparentnim i nediskriminatorskim procedurama i ističu fundamentalnu važnost pravednog pristupa visokom obrazovanju kao javnom dobru koje može dovesti do mogućnosti zaposlenja.

4. Odluke priznavanja bazirane su na odgovarajućem, pouzdanom, pristupačnom i ažuriranom obavještavanju sistema, institucija, programa i mehanizama osiguranja kvaliteta visokog obrazovanja koji su dati putem nadležnih tijela država potpisnica, službenih državnih informativnih centara ili sličnih tijela.

5. Odluke priznavanja donijete su s dužnim poštovanjem raznolikosti sistema visokog obrazovanja širom svijeta.

6. Nadležna tijela za priznavanje koja vrše procjene priznavanja rade to u dobroj vjeri, dajući jasne razloge za odluke i imaju mehanizme za žalbe na odluke priznavanja.

7. Kandidati koji traže priznavanje njihovih kvalifikacija pružaju adekvatne i jasne informacije i dokumentaciju o njihovim postignutim kvalifikacijama u dobroj vjeri i imaju pravo na žalbu.

8. Države potpisnice se obavezuju na usvajanje mjera da iskorijene sve oblike prevara u vezi sa kvalifikacijama visokog obrazovanja podržavanjem upotrebe savremenih tehnologija i mrežnih aktivnosti između samih država potpisnica.

ODJELJAK 4. OBAVEZE DRŽAVA POTPISNICA KONVENCIJE

Ova konvencija utvrđuje sljedeće obaveze za države potpisnice:

Član 4.

Priznavanje kvalifikacija koje daje pristup visokom obrazovanju

1. Svaka država potpisnica priznaje s ciljem pristupa njenom sistemu visokog obrazovanja, kvalifikacije i dokumentovano ili certifikovano prethodno učenje stečeno u drugim državama članicama koje ispunjavaju opšte uslove pristupa visokom obrazovanju u tim državama potpisnicama, osim ako se mogu prikazati značajne razlike između opštih uslova za pristup u državi potpisnici u kojoj je kvalifikacija dobijena i one u državi potpisnici u kojoj je traženo priznavanje kvalifikacije. U suprotnom, dovoljno je za državu potpisnicu da omogući nosiocu kvalifikacije izdatu u drugoj državi potpisnici da dobije procjenu te kvalifikacije.

2. Kvalifikacije stečene putem priznatih netradicionalnih načina učenja koji su podložni uporednim mehanizmima osiguranja kvaliteta procjenjuju se prema pravilima i propisima države potpisnice ili njene sastavne jedinice korištenjem istih kriterija, kao onih primijenjenih na slične kvalifikacije stečene putem tradicionalnih načina učenja.

3. Tamo gdje kvalifikacija daje pristup samo onim specifičnim tipovima institucija ili programa visokog obrazovanja u državama potpisnicama u kojima je kvalifikacija dobijena, svaka strana potpisnica dodjeljuje nosiocima takvih kvalifikacija pristup sličnim posebnim tipovima institucija ili programa koji pripadaju njihovom sistemu visokog obrazovanja, ako su dostupni, osim ako se značajne razlike mogu prikazati.

Član 5.

Priznavanje visokoškolskih kvalifikacija

1. Svaka država potpisnica prepoznaje visokoškolsku kvalifikaciju dodijeljenu u drugoj državi potpisnici osim ako se mogu prikazati značajne razlike između kvalifikacije za koju se priznavanje traži i odgovarajuće kvalifikacije u državi potpisnici u kojoj se priznanje traži. U suprotnom, dovoljno je za državu potpisnicu da omogući nosiocu visokoškolske kvalifikacije izdatu u drugoj državi potpisnici da dobije procjenu te kvalifikacije na zahtjev nosioca.

2. Visokoškolske kvalifikacije stečene putem priznatih netradicionalnih načina učenja, koje su podložne uporednim mehanizmima osiguranja kvaliteta i koji se smatraju dijelom sistema visokog obrazovanja države potpisnice, će se procjenjivati prema pravilima i propisima države potpisnice u kojoj se priznavanje traži ili od njene sastavne jedinice, korištenjem istih kriterija kao oni što se primjenjuju na slične kvalifikacije stečene putem tradicionalnih načina učenja.

3. Visokoškolske kvalifikacije stečene putem prekograničnog obrazovanja sa međunarodnim zajedničkim akademskim stepenima ili putem bilo kojeg drugog zajedničkog programa preduzetim u više od jedne države, od kojih je najmanje jedna država potpisnica ove konvencije, procjenjuje se prema pravilima i propisima države potpisnice u kojoj se priznanje traži ili od njene sastavne jedinice, korištenjem istih kriterija kao onih primjenjenih na kvalifikacije stečene putem programa provedenih u jednoj državi.

4. Priznavanje u državi potpisnici visokoškolske kvalifikacije izdane u drugoj državi potpisnici ima najmanje jednu od sljedećih ishoda:

(a) Ona daje pravo nosiocu da se prijavi za prijem u dalje visoko obrazovanje pod istim uslovima kao oni koji su primjenjivi nosiocima visokoškolskih kvalifikacija država potpisnica u kojoj se priznavanje traži i/ili

(b) Ona pruža nosiocu pravo da koristi titulu povezanu sa visokoškolskom kvalifikacijom u skladu sa zakonima ili propisima države potpisnice ili njene sastavne jedinice u kojoj se traži priznavanje.

Pored toga, procjena i priznavanje može omogućiti kvalifikovanim kandidatima da traže mogućnosti zaposlenja koje su podložne zakonima i propisima države potpisnice ili njene sastavnim jedinicama u kojoj se priznavanje traži.

5. Tamo gdje nadležno tijelo za priznavanje može prikazati značajne razlike između kvalifikacije za koju se priznavanje traži i odgovarajuće kvalifikacije u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži, nadležno tijelo za priznavanje traži da ustanovi da li može biti odobreno djelimično priznanje.

6. Svaka država potpisnica može učiniti priznavanje visokoškolskih kvalifikacija stečenih putem prekograničnog obrazovanja ili putem institucija stranog obrazovanja koje rade u svojoj nadležnosti u zavisnosti od posebnih uslova zakonodavstva ili propisa države potpisnice ili njene sastavne jedinice ili nakon posebnih sporazuma zaključenih sa državom potpisnicom o porijeklu takvih institucija.

Član 6.

Priznavanje parcijalnih studija i prethodnog učenja

1. Svaka država potpisnica može priznati s ciljem završetka programa visokog obrazovanja ili nastavka visokoškolskih studija, prema potrebi i uzimajući u obzir zakonodavstvo država potpisnica u vezi sa pristupom, dokumentovanih ili certifikovanim parcijalnim studijima ili dokumentovanim ili certifikovanim prethodnim učenjem stečenim u drugoj državi potpisnici, osim ako se značajne razlike mogu prikazati između parcijalnih studija ili prethodnog učenja i dijela programa visokog obrazovanja oni ili ono zamjenjuje u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži. U suprotnom, dovoljno je da država potpisnica omogući pojedincu koji je proveo dokumentovane ili certifikovane parcijalne studije ili dokumentovano ili certifikovano prethodno učenje u drugoj državi potpisnici da dobije procjenu ovih parcijalnih studija ili ovog prethodnog učenja na zahtjev dotičnog pojedinca.

2. Dokumentovani ili certifikovani parcijalni završetak visokoškolskih programa organizovan od strane priznatih netradicionalnih načina učenja koji su podložni uporednim mehanizmima osiguranja kvaliteta i koji se smatraju dijelom visokoškolskog sistema države potpisnice, procjenjuje se prema pravilima i propisima države potpisnice ili sastavne jedinice iste, koristeći iste kriterije kao oni što se primjenjuju na parcijalne studije organizovane tradicionalnim načinima učenja.

3. Dokumentovani ili certifikovani parcijalni završetak visokoškolskih programa organizovan putem prekograničnog obrazovanja sa međunarodnim zajedničkim akademskim stepenima ili drugim zajedničkim programima provedenim u više od jedne zemlje od kojih najmanje jedna je država potpisnica ove konvencije, će se procijeniti prema pravilima i propisima države potpisnice ili njene sastavne jedinice korištenjem istih kriterija kao onih što su primijenjene na parcijalne studije stečene u jednoj državi.

Član 7.

Priznavanje parcijalnih studija i kvalifikacija izbjeglica i raseljenih osoba

Svaka država potpisnica preduzima potrebne i izvedive korake unutar svoga obrazovnog sistema i u skladu sa svojim ustavnim, zakonskim i regulatornim odredbama da razvije razumne procedure za poštenu i efikasnu procjenu da li izbjeglice i raseljene osobe ispunjavaju bitne uslove za pristup visokom obrazovanju, na dalje visokoškolske programe ili do traženja mogućnosti zaposlenja uključujući u slučajevima gdje parcijalne studije, prethodno učenje ili kvalifikacije potrebne u drugoj zemlji ne mogu biti dokazane dokumentovanim dokazima.

Član 8.

Informacija za procjenu i priznavanje

1. Svaka država potpisnica ustanovljava transparentne sisteme za kompletni opis kvalifikacija i ishoda učenja dobijenih na svojoj teritoriji.

2. Svaka država potpisnica, u mjeri u kojoj je to izvedivo na osnovu svoje ustavne, zakonske i regulatorne situacije i strukture stavlja na mjesto cilj i pouzdani sistem na odobrenje, priznanje i osiguranje kvaliteta svojih visokoškolskih institucija kako bi se promovisalo pouzdanje i povjerenje u sistem visokog obrazovanja.

3. Svaka država potpisnica ustanovljava i održava državni informativni centar ili slična tijela koja bi dala pristup relevantnim, tačnim i ažuriranim informacijama o njenom sistemu visokog obrazovanja.

4. Svaka država potpisnica podržava upotrebu tehnologija da se osigura lak pristup informaciji.

5. Svaka država potpisnica:

(a) Pruža pristup autoritativnoj i tačnoj informaciji o njezinim sistemima visokog obrazovanja, kvalifikacijama, osiguranju kvaliteta i okvirima kvalifikacije, ako je primjenjivo,

(b) Olakšava širenje i pristup tačnoj informaciji o drugim državama potpisnicama sistema visokog obrazovanja i kvalifikacijama dajući pristup visokom obrazovanju,

(c) Daje savjet i informaciju, prema potrebi o pitanjima priznavanja uključujući kriterije i procedure za procjenu kvalifikacija i razvoj materijala za dobre prakse priznavanja u skladu sa zakonima, propisima i politikama države potpisnice i

(d) Osigurava pružanje u razumnom roku adekvatne informacije o bilo kojoj instituciji koja pripada njenom sistemu visokog obrazovanja i o bilo kojem programu na kojem radi takva institucija u pogledu omogućavanja nadležnim tijelima drugih država potpisnica da utvrde da li je kvalitet kvalifikacija izdanih od strane tih institucija opravdava priznavanje u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži.

Član 9.
Procjena prijave

1. U prvom slučaju, odgovornost za pružanje adekvatne informacije je na kandidatu koji pruža takvu informaciju u dobroj vjeri.

2. Svaka država potpisnica obezbjeđuje da institucije koje pripadaju njenom obrazovnom sistemu pružaju u mjeru u kojoj je moguće, na zahtjev, unutar razumnog vremenskog okvira i bez naknade relevantne informacije nosiocu kvalifikacije ili instituciji ili nadležnim tijelima za priznavanje države potpisnice u kojoj je priznanje traženo.

3. Svaka država potpisnica obezbjeđuje da tijelo koje provodi procjenu s ciljem priznavanja pokazuje razloge po kojima prijava ne ispunjava zahtjeve ili pokazuje gdje su pronađene značajne razlike.

Član 10.
Informacija o nadležnim tijelima za priznavanje

1. Svaka država potpisnica pruža informacije depozitaru ove konvencije sa službenim obavještenjem nadležnih tijela koja odlučuju o pitanjima priznanja u svojoj nadležnosti.

2. Tamo gdje postoje nadležna tijela za priznavanje države potpisnice, ona su odmah vezani odredbama ove konvencije i preduzimaju neophodne mjere da osiguraju implementaciju odredaba ove konvencije u jurisdikciji navedene države potpisnice.

3. Tamo gdje se nadležnost pri odlučivanju o pitanjima priznavanja nalazi u sastavnim jedinicama, država potpisnica dostavlja depozitaru kratku izjavu o njihovoj ustavnoj situaciji ili strukturi u vrijeme potpisivanja ili pri depozitovanju njenog dokumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa i o bilo kojim promjenama poslije toga. U takvim slučajevima, nadležna tijela priznavanja sastavnih jedinica tako označenih preduzimaju, u najvećoj mogućoj mjeri unutar ustavne situacije i strukture države potpisnice, neophodne mjere da se osigura provođenje odredaba ove konvencije unutar jurisdikcije države potpisnice.

4. Tamo gdje se nadležnost pri odlučivanju o pitanjima priznavanja nalazi kod pojedinačnih institucija visokog obrazovanja ili drugih tijela, svaka strana ili njena sastavna jedinica, prema njenoj ustavnoj situaciji ili strukturi prenosi tekst ove konvencije na te institucije ili tijela i preduzima sve neophodne korake da podrži povoljno razmatranje i primjenu njezinih odredaba.

5. Odredbe st. (2), (3) i (4) ovog člana se primjenjuju, mutatis mutandis, na obaveze država potpisnica prema ovoj konvenciji.

Član 11.
Dodatni zahtjevi za prijem u programe visokog obrazovanja

1. Gdje prijem na određene programe visokog obrazovanja zavisi od ispunjenja posebnih zahtjeva pored opštih zahtjeva na pristup, nadležna tijela odnosne države potpisnice mogu nametnuti iste posebne zahtjeve o nosiocima kvalifikacije dobijene u drugim državama potpisnicama ili procijeniti da li kandidati ispunjavaju ekvivalentne zahtjeve.

2. Tamo gdje su kvalifikacije koje pružaju pristup visokom obrazovanju u jednoj državi potpisnici izdane samo u kombinaciji sa dodatnim provjerama osposobljenosti kao preduslov za pristupom, druge države potpisnice mogu uslovnim učiniti pristup na te zahtjeve ili ponuditi alternativu za zadovoljenje takvih dodatnih zahtjeva unutar njihovih vlastitih obrazovnih sistema.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe člana 4., prijem u date institucije visokog obrazovanja ili na dati program unutar takve institucije može biti ograničen ili selektivan prema poštenim i transparentnim propisima.

4. S obzirom na stav (3) ovog člana, procedure prijema se planiraju s ciljem osiguravanja da procjena strane kvalifikacije se izvršava prema pravilima transparentnosti, pravednosti i nediskriminacije opisane u članu 3.

5. Ne dovodeći u pitanje odredbe člana 4., prijem na datu instituciju visokog obrazovanja se može bazirati na uslovu demonstracije od strane nosioca kvalifikacije o dovoljnoj kompetenciji u jeziku ili jezicima instrukcije dotične institucije ili u drugim navedenim jezicima.

6. S ciljem prijema na programe visokog obrazovanja, svaka država potpisnica može priznati kvalifikacije koje izdaju strane obrazovne institucije, koje rade u njezinoj jurisdikciji u zavisnosti od posebnih zahtjeva zakonodavstva i propisa države potpisnice ili njene sastavne jedinice ili nakon posebnih sporazuma zaključenih sa državom potpisnicom o porijeklu takvih institucija.

ODJELJAK 5. STRUKTURE IMPLEMENTACIJE I SARADNJA

Član 12.
Strukture implementacije

Države potpisnice se slažu da sprovedu ovu konvenciju putem ili u saradnji sa:

1. Državnim strukturama implementacije,
2. Mrežama državnih struktura implementacije,
3. Državnim, regionalnim i globalnim organizacijama za akreditaciju, osiguranje kvaliteta, mreže kvalifikacije i priznavanje kvalifikacija,
4. Međuvladinom konferencijom država potpisnica,
5. Regionalnim odborima za konvencije o priznavanju.

Član 13.
Državne strukture implementacije

1. Kako bi olakšali priznavanje kvalifikacija visokog obrazovanja, države potpisnice obavezuju se da sprovedu ovu konvenciju putem relevantnih organizacija, uključujući državne informativne centre ili slična tijela.

2. Svaka država potpisnica obavještava sekretarijat o međuvladinoj konferenciji država članica o njezinim državnim strukturama implementacije i o bilo kojoj modifikaciji u tom pogledu.

3. Državne strukture implementacije treba da formiraju i da aktivno učestvuju u mrežama.

Član 14.
Mreže državnih struktura implementacije

1. Pod pokroviteljstvom međuvladine konferencije država potpisnica, mreže su sačinjene od državnih struktura implementacije država članica i podupiru i pomažu u praktičnoj implementaciji ove konvencije.

2. Mreže pružaju razmjenu informacija, građenje kapaciteta i tehničke podrške državama potpisnicama na zahtjev.

3. Mreže traže jačanje interregionalne saradnje prema ovoj konvenciji i podržavanje veza sa međuvladinom konferencijom država potpisnica.

4. Države potpisnice mogu učestvovati u postojećim regionalnim mrežama utvrđenih kroz regionalno priznavanje konvencija ili kreiranju novih mreža. Učestvovanje u postojećim regionalnim vezama podložno je sporazumu relevantnih regionalnih odbora za konvenciju priznavanja.

Član 15.

Međuvladina konferencija država potpisnica

1. Ustanovljava se međuvladina konferencija država potpisnica, u daljem tekstu kao "konferencija".

2. Konferenciju čine predstavnici svih država potpisnica ove konvencije.

3. Države koje nisu države potpisnice ove konvencije i nisu vođe regionalnih odbora konvencije o priznavanju se pozivaju da učestvuju na sastancima konferencije kao posmatrači.

4. Predstavnici relevantnih međunarodnih i regionalnih organizacija kao i predstavnici vladinih i nevladinih organizacija aktivnih u oblasti priznavanja visokoškolskih kvalifikacija takođe mogu biti pozvani da učestvuju na sastancima konferencije kao posmatrači.

5. Konferencija se sastaje na redovnom zasjedanju najmanje svake dvije godine. Može se sastajati na vanrednim zasjedanjima ako tako odluči ili na zahtjev najmanje jedne trećine država potpisnica. Konferencija ima privremene radne programe koje se odnose na aktivnosti između zasjedanja. Konferencija podnosi izvještaj na svakoj od redovnih zasjedanja Generalne konferencije UNESCO-a.

6. Konferencija zasjeda prvi put u roku od dvije godine od stupanja na snagu ove konvencije i u to vrijeme ona usvaja svoj poslovnik.

7. Konferencija promoviše primjenu ove konvencije i nadgleda njenu implementaciju usvajanjem preporuka, izjava, modela dobrih praksi ili bilo kojeg relevantnog subsidijarnog teksta na globalnom ili interregionalnom nivou.

8. Konferencija može usvojiti operativne smjernice za države potpisnice ove konvencije u konsultaciji sa regionalni odborima konvencije o priznavanju.

9. Konferencija podržava praćenje aktivnosti koje se odnose na praćenje od strane i izvještavanje upravljačkim tijelima UNESCO-a u pogledu implementacije ove konvencije.

10. Konferencija sarađuje s regionalnim odborima konvencije za priznavanje pod okriljem UNESCO-a.

11. Konferencija osigurava da postoji potrebna razmjena informacija između konferencije i regionalnih odbora konvencije za priznavanje.

12. Konferencije razmatra za usvajanje nacrta izmjena i dopuna ove konvencije u skladu sa članom 23. Izmjene i dopune koje su usvojene ne smiju narušiti principe transparentnog, pravednog, blagovremenog i nediskriminatorskog priznanja navedenog u ovoj konvenciji.

13. Sekretarijat konferencije se obezbjeđuje od strane generalnog direktora UNESCO-a. Sekretarijat priprema dokumentaciju konferencije, izrađuje dnevni red njegovih sastanaka i osigurava implementaciju njegovih odluka.

ODJELJAK 6 ZAVRŠNE KLAUZULE

Član 16.

Ratifikacija, prihvatanje ili odobrenje od strane država članica

1. Ova konvencija je podložna ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju od strane država članica UNESCO-a i Svete stolice u skladu sa njihovim određenim ustavnim i zakonodavnim procedurama.

2. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja se pohranjuju kod generalnog direktora UNESCO-a.

Član 17.

Pristupanje

1. Ova konvencija je otvorena za pristupanje od strane svih država koje nisu članice UNESCO-a ali koje su članice Ujedinjenih nacija i pozvane su od strane Generalne konferencije UNESCO-a da pristupe.

2. Ova konvencija je takođe otvorena za pristupanje od strane teritorija koje uživaju potpunu unutrašnju samoupravu priznatu kao takvu od strane Ujedinjenih nacija ali koje nisu dobile punu nezavisnost u skladu sa Rezolucijom Generalne skupštine 1514 (XV) i koje imaju nadležnost nad pitanjima koje tretira ova konvencija, uključujući nadležnost da sklapaju ugovore u pogledu ovakvih pitanja.

3. Instrument pristupanja se pohranjuje kod generalnog direktora UNESCO-a.

Član 18.

Stupanje na snagu

1. Ova konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma deponovanja dvadesetog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja ali samo u pogledu onih država potpisnica koje su deponovale svoje instrumente ratifikacije, pristanka, odobrenja ili pristupa na ili prije tog datuma.

2. Ova konvencija stupa na snagu s obzirom na bilo koju drugu državu potpisnicu tri mjeseca nakon deponovanja njenog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa.

Član 19.

Odnos između država potpisnica ove konvencije i potpisnica regionalnih konvencija priznavanja i drugih sporazuma

1. Ratifikacija, prihvatanje, odobrenje, pristupanje bilo kojoj od regionalnih konvencija priznavanja nije preduslov za ratifikaciju, prihvatanje, odobrenje, pristupanje ovoj konvenciji.

2. Države potpisnice ove konvencije:

a) Podstiču zajedničku podršku između ove konvencije i drugih sporazuma u kojem su oni strane, posebno regionalne konvencije priznavanja i

b) Uzimaju u obzir relevantne odredbe ove konvencije prilikom tumačenja i primjene regionalnih konvencija priznavanja kojoj su oni potpisnici ili prilikom stupanja na snagu drugih međunarodnih obaveza.

3. Ništa u ovoj konvenciji se neće tumačiti kao mijenjanje prava i obaveza država potpisnica prema regionalnim konvencijama i bilo kojim drugim sporazumima u kojima su oni potpisnici.

4. Kako bi se osigurala koherentna interakcija između ove konvencije, regionalne konvencije priznavanja, bilo koja drugi relevantni bilateralni ili multilateralni sporazumi i bilo koji drugi postojeći ili budući sporazum ili konvencija u kojoj država potpisnica ove konvencije može biti ili može postati strana, ništa u ovoj konvenciji se neće smatrati da je odstupanje od bilo kojih odredaba povoljnijim za priznavanje, posebno, odredaba u vezi sa državnim informativnim centrima, mrežama i značajnim razlikama.

Član 20.

Savezni ili neunitarni ustavni sistemi

Priznavanje tih međunarodnih sporazuma je jednako obavezujuće za države potpisnice nezavisno od njihovih ustavnih sistema, sljedeće odredbe se odnose na države potpisnice koje imaju savezne ili neunitarne sisteme:

(a) U pogledu odredaba ove konvencije čije sprovođenje spada pod pravnu nadležnost savezne ili središnje zakonodavne vlasti, obaveze savezne ili centralne vlade su iste kao za one države potpisnice koje nisu savezne države;

(b) U pogledu odredaba konvencije čije sprovođenje spada pod jurisdikciju sastavnih jedinica države potpisnice, kao što su provincije, države, okruzi ili kantoni, koji nisu obavezni ustavnim sistemom federacije da preduzmu pravne mjere, savezna vlada obavještava, po potrebi, nadležna tijela sastavnih jedinica države potpisnice o navedenim odredbama, sa njenim preporukama za njihovo usvajanje.

Član 21.
Otkazivanje

1. Svaka država potpisnica ove konvencije može otkazati ovu konvenciju, u bilo koje vrijeme.

2. Otkazivanje se saopštava putem instrumenta u pisanom obliku koji se polaže kod generalnog direktora UNESCO-a.

3. Otkazivanje stupa na snagu 12 mjeseci nakon prijema instrumenta o otkazivanju. To nikako ne utiče na obaveze prema ovoj konvenciji koje su dužnost države potpisnice koja otkazuje konvenciju do datuma kada povlačenje stupa na snagu.

4. Otkazivanje ove konvencije nema uticaja na:

(a) Odluke priznavanja koje su prethodno donesene prema odredbama ove konvencije,

(b) Procjene priznavanja koje su još u toku prema ovoj konvenciji.

Član 22.
Depozitarne funkcije

Generalni direktor UNESCO-a, kao depozitar ove konvencije obavještava države članice organizacije, države koje nisu članice organizacije navedene u članu 17., kao i Ujedinjene nacije o:

(a) Depozitu svih instrumenata o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju navedenim u čl. 16. i 17.

(b) Otkazivanjima navedenim u članu 21.,

(c) Izmjenama i dopunama konvencije usvojene u skladu sa članom 23. i o datumu kada izmjene i dopune stupaju na snagu kao što je predloženo u skladu sa članom 23.

Član 23.
Izmjene i dopune

1. Država potpisnica ove konvencije može putem pisanog dokumenta naslovljenog generalnom direktoru UNESCO-a predložiti izmjene i dopune ove konvencije. Generalni direktor prosljeđuje takva saopštenja svim državama potpisnicama. Ako u roku od šest mjeseci od datuma otpreme saopštenja najmanje polovina država potpisnica konvencije odgovore potvrdno na zahtjev, generalni direktor predstavlja takav prijedlog na sljedećem zasjedanju međuvladine konferencije država potpisnica na raspravu i moguće usvajanje.

2. Izmjene i dopune se usvajaju dvotrećinskom većinom država potpisnica koje su prisutne i glasaju.

3. Kada se usvoje, izmjene i dopune ove konvencije se dostavljaju državama potpisnicama na ratifikaciju, prihvatanje, odobrenje ili pristupanje.

4. Za države potpisnice koje su ratifikovale, prihvatile, odobrile ili im pristupile, izmjene i dopune ove konvencije stupaju na snagu tri mjeseca nakon polaganja instrumenata od strane dvije trećine država potpisnica navedenih u stavu 3. ovoga člana. Nakon toga, za svaku državu potpisnicu koja ratifikuje, prihvata ili pristaje na izmjenu i dopunu, navedena izmjena i dopuna stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma kada je država članica položila taj instrument o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju.

5. Država koja postaje država potpisnica ove konvencije nakon stupanja na snagu izmjena i dopuna u skladu sa stavom (4) ovog člana, ako ne izrazi drugi namjeru, se smatra da je:

(a) Država potpisnica ove konvencije tako izmijenjene i

(b) Država potpisnica neizmijenjene konvencije u odnosu na bilo koju državu potpisnicu koju ne obavezuju izmjene i dopune.

Član 24.
Registracija kod Ujedinjenih nacija

U skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija, ova konvencija se registruje kod Sekretarijata Ujedinjenih nacija na zahtjev generalnog direktora UNESCO-a.

Član 25.
Mjerodavni tekstovi

Ova konvencija sačinjena je na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku i s tim da je svaki od šest tekstova jednako mjerodavan.

Član 3.

Daje se ovlaštenje ministru vanjskih poslova Bosne i Hercegovine da potpiše Instrument o ratifikaciji ove Konvencije.

Član 4.

Ova Odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH - Međunarodni ugovori" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-50-1-3266-26/24
12. decembra 2024. godine
Sarajevo

Predsjedavajuća
Željka Cvijanović, s. r.